

Line Barfod (EL):

For lidt over et år siden, den 7. november 2004, kritiserede ministeren i Politiken Velfærdskommissionens beregninger og konstaterede, at vi alle sammen om 40 år vil være meget rigere, så fremtidens udfordring er, hvordan vi skal fordele mere rigdom, og ikke, at vi bliver fattigere.

Det passer jo ikke helt med de udmeldinger, finansministeren kommer med nu, og de forslag, der ligger fra Velfærdskommissionen, så derfor vil jeg gerne høre, om ministeren mener, at vi alle sammen skal blive rigere, altså fordele den velstand, der er, eller om ministeren mener, at der fortsat skal være nogle, der bliver fattigere og fattigere, hvilket jo er den udvikling, vi har set under den nuværende regering.

Kl. 14.00

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg har altså ikke set nogen beregninger endnu, der viser, at velstanden bliver ringere fremover. Alt det, der ligger i fremskrivningen, tilsiger, at der bliver større velstand. Den samlede produktion i Danmark pr. dansker stiger.

Så er der spørgsmålet om, hvordan den skal fordeles. Vores ønske er i virkeligheden, at man undgår for stor spredning, ved at flest mulige er i arbejde. Det er den bedst tænkelige måde overhovedet at fordele velstand på, at flest mulige danskere er i arbejde, at man får en chance for at tjene sin egen løn, at systemet er fleksibelt, at man ikke bliver holdt uden for arbejdsmarkedet, at man – om jeg så må sige – bliver bedt om at blive på arbejdsmarkedet i stedet for, at man bliver bedt om at forlade arbejdsmarkedet.

Der er så mange elementer i den kultur, der har været en del af det danske arbejdsmarked i en periode, hvor der har været overskydende arbejdskraft, hvor man var en god kollega, når man forlod arbejdsstedet, for så var der plads til, at en ung kunne komme ind. Nu er man en god kollega, hvis man bliver på arbejdsstedet. Man er også en god ung, hvis man hurtigst muligt går ind på arbejdsmarkedet, for der er brug for alle. Det er da positivt.

Men det er sådan set det, der er den nye tids udfordring: Hvordan sikrer vi et arbejdsmarked, hvor folk bliver der længst muligt? Hvordan sikrer vi, at folk ikke bliver fristet til at forlade arbejdsmarkedet? Hvad er det for elementer, der gør sig gældende? Det er den spændende udfordring.

Der har ikke på noget tidspunkt været diskussion om, hvorvidt den samlede velstand bli-

ver større i fremtiden, altså den samlede produktion, som skal fordeles pr. dansker. Hvad enten vi fordele den i den private sektor eller den offentlige sektor, vokser den. Men vi kan få den til at vokse mest, ved at flest mulige er i arbejde længst muligt, og det er jo den vej, som Velfærdskommissionen betræder, og det er jo også den, som vi i øvrigt argumenterer for og har gjort hele tiden.

Line Barfod (EL):

Men den vej, regeringen har betrådt, har jo ført til det stik modsatte resultat. Der er flere og flere, der bliver udstødt fra arbejdsmarkedet. Antallet af mennesker på overførselsindkomst er steget under denne her regering, hvor den faldt under den tidligere regering.

Derfor er det ret væsentligt at spørge, om regeringen vil være med til at sikre, at vi får mere velfærd. Når velstanden stiger i samfundet, hvad vi så åbenbart er enige om, hvordan fordele vi så den velfærd og den velstand, så vi får en bedre velfærd, så vi f.eks. får flere hjemmehjælpere, frem for at de, der arbejder med at tage sig af vores ældre, bliver slidt ned og ikke kan holde et helt arbejdsliv? For det er efter Enhedslistens opfattelse den store udfordring, vi står over for: at sikre, at man kan holde et helt liv på arbejdsmarkedet.

Jeg synes, at det, finansministeren lægger op til, er det stik modsatte, at vi skal skære mere og mere i den offentlige velfærd, så folk skal løbe hurtigere og hurtigere og blive nedslidt og så ikke kan holde et helt liv på arbejdsmarkedet. Derfor stiger udgifterne til folk på førtidspension, i stedet for at vi sikrer, at vi får en god offentlig velfærd, hvor man kan holde hele livet.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Så må man finde ud af, om man taler om økonomi, eller hvad man taler om, for taler man økonomi, er det sandt, at vi aldrig har brugt så mange penge pr. dansker, som vi bruger i år. Det, man lægger op til i Velfærdskommissionen, er, at man bruger endnu flere penge pr. dansker.

Hvordan man fordele den velfærd i den offentlige sektor mellem forskellige ydelser, skal Folketinget jo tage stilling til ved de årlige finanslove. Det, der er kommissionens sigte, og det, som regeringen har haft som hensigt, er at se, hvordan man sikrer de rammer, der giver mulighed for både offentligt merforbrug, altså offentlig velfærd, og så det, der hedder privat velstand. Det er jo præcis det spor, der trækkes.